

тищина з якою має приватний. Прий саджають пашини топувати тшак-
сущинна власність не знаряди кривити не працю і продуктивність
праці.

Маркс чинив історичне поділля на п'ять епох:

1. епоха рабовласницького ладу /феодалізму/, першочесне комуналь-
не не буде власн: приватне і власності.

2. епоха рабовласницького ладу, не не буде латі власн: раб і ра-
бовласники.

3. епоха кршасницького ладу /феодалізму/, який характеризувався
взаємно неспокійними залежністю васалів від феодалів. Феодалізм не-
достаток у середовищі, а у нас відносини: рабовласники. В Україні
втілювали у ладі кршасницькому і панщині.

4. Епоха капіталістичного ладу, який характеризується глибокою рес-
гесподарною і загостреною боротьбою робітників і капіталістів.

5. Епоха наукового комуналізму при якому мають знану не знати власн
і приватна власність.

Маркс твердить, що історично творять маси, а не герет. Історич-
ні поділля не історично боротьби власн. Отже комуналізм вчинив демократичні
васали:

- а./ на місце приватної власності ввести суцільну власність,
- б./ на місце вплив конкуренції ввести планову господарну,
- в./ замінити диктатуру пролетаріату, яка має виникти протинні клас-
и і небувати комуналізм.

Б. В. Д. Л. Е. В. М. - Маркс пререкнував, реж комуналізм не достаток
в ряді країн з найвищим розвитком капіталізму, бо там буде тільки ір-
геретна капіталістична і маса пролетаріату. Комуналізм має достаток при
одноточній революції в інших державах - країнах. Такого погляду три-
нашньої марксистської інтернаціоналу і де сьогодні. Московський марксист
печерні перевіряють і на свій спосіб пояснювати марксизм. Ресія, ин-
тернаціоналізм, отавля найпродовжні національних революцій, де грезив
ти розвитком. Старт ідеї об'єднання, ідеї "трех Русей" збагирити
вони, тому треба буде віддати нашу ідею. Ленін взявся ретувати Р
Ресю в певній формі. Він кинув ідею єдиного революційного фронту пр-
проти царя, а не проти москалів. Ленін виступив передовим в другий
інтернаціоналу і осередку своєї російської саджа - демократичну партію,
яку після 1917 р. назвав Російською Комуналістичною Партією, у 1919 р.
закладає свій третій інтернаціонал тов. Комітери. Ленін назвав
свій рух "більшовизмом".

Вільсоном - це націоналізм - комуналізм Мекки. [де і саджають мертві
і позаконують. Ленін тшак живий і поткнув вільсоном сидів московського
духа. В супереч звернення Маркса, Ленін рішив небувати науковий
саджа і в єдиній країні, а дотого найвідоміший.

Приймати політичний більшовизм.

- 1. де революції в 1917 р. Ленін голосив такі ідеї:

- а./ праго на самозначення народів аж до відкриття,
- б./ єдиний революційний фронт проти царя,
- в./ Геть імперіалістичну війну,
- г./ Найбільший значення взяти додому, захрибати і знищити ідеї.
- д./ де робітники не має батівати, геть в традиції.

Цією таких ідеї було позирати хос в російській імперії і під-
готувати ґрунт під революцію. Під час революції Ленін змінив свою
тактику. З осередку 1917 р. царат вахитися, Росію обирають народи преге-
лесии на основі права національних самозначення волю до власної
нової життя. /Україна, Кавказські народи, Балтійські народи, Фінляндія
і Сибір./.

еренський предявлює в ім'ях і на ім'я немо завести каду в Росії. Обличчя російської імперії Ленін ринув виступити її на ратуші. Він кричав крич, не розуміючи проті дари мусить переміститися в соціалістичну проті буржуазії. Відповідно пренатанлю проті Керенського і національних ураців віддав собі волю і в жовтні 1917 р. прегнав Керенського і прегалесив війну Ураців, Фінляндії і Грузії.

2. П'ятого революцій:

а./ Народам накинено силєю советський устрій і узалежнене від Росії.

б./ Совети сепаратизм проті царя диктаторство як вергеті народу.

в./ Прегалесили війну Пелад, Фінляндії і чиним парлам.

г./ Зерганізовано чка, гив, нлад.

к./ Прегалесує "советську релігію", повернене до традиції Петра і Суверова і Кетусова. Підчас Другої імперіалістичної війни Сталін став явше на старий імперіалістичний московський шлях. Вольношми до матеріалізму плюс москвітзм плюс московський імперіалізм.

б. ф а ш и з м - це політично - суспільний рух зроджений з потреб традиційного народу, як протест проті демократії і комунізму. Фашизм в основі своєї діяльності поклав такі принципи: а./ нація, соціалістичність, плюс, б./ держава, в./ диктатура.

Соціалісти вчили, що народ це механічна сукупність. Оскільки вони не переходили з одного народу до другого.

Фашизм уважав націю за органічну спільноту людей, яка творить свою державну організацію.

Нації може бути тільки держава. Отже фашизм утворює поняття нації і держави. Тому державу поставив за свою мету. Мусалити творець фашизму хотів повернутися до старих римських традицій і тому зарекомендував Албанто і Абсонтю, а короля Італії прегалесив диктором Абсонтю. Луче, тебте нації, став диктатором Італії, як різномудра королівська диктатуру уважав фашизм як постійний елемент держави. Крім того фашизм наберено політичної партії, а організація ставити організація, тебте к е р е л а ц і я. Як бачимо фашизм спирає свою політику на аристократичні і шовіністичні інтереси мас. Він виступив проті беретсьи клас, прегалесив соціалістичність, але не здійснив її. Підчас воєнної кризи фашизм заволодів, бо аристократичного зрадника, а народ не підтримав. Король Емануїл II з династії Савойї і його маршал Бенедикто перейшли на сторону Англії і орієнтували Москвітін. Після низволення Луче військами Соціалістичної організації республіканську фашистичську республіку і організацію армію. Воєнний крич неміг Італії - це соціалістична Італія підполітичними чинностями - це націонал - соціалізм, якого ідеологом був Гітлер і Ресенберг.

Наскільки ідеї націонал - соціалізму з націонал - соціалістична ідеологія партія праця / **НАЦИОНАЛ**.

Ідеологія націонал соціалізму еволюціонує на: а./ ідеї нердійськості раси, б./ ідеї німецького райху, в./ ідеї нації.

Гітлер і Гітлер розуміють націю, як расову спільноту, тому докуються замишляти нердійськості ярем у своїх суспільств з поняттям райху лущться георетичного престою для відомого, але бачного народу. Ця ідея, цього імперіалізму була алебути націоналістичного престою на сході, тому кереміжжя англії.

7. У і р а ц і н с ь к и й н а ц і о н а л і з м, - це політичний і суспільний рух зроджений з потреб українського народу спрямований проті реакційного більшовізму. Наш рух не тільки в собі має ідеї демократії. Оскільки він не з ні єдиного, ні другого. Для фашизму держава - це нація, для нас держава - це засіб виживання нації. Держава - зичина, а нація вічна. Спільне між фашизмом а нами в те, що націю розуміємо, як органічну, а не механічну спільноту людей.

Культура — це всі історичні духаві надбання народу. На Культуру впливають: 1. расові походження, 2. географічне положення, 3. історичні події.

Змістом культури є: 1. народна культура, /мисленотве, мистецтво, мовознавство/ 2. Національна література, 3. наука.

Літературна — це матеріальні здобутки народу: будівництво /житлове, шкільне і публічне/, дебати і тактика.

Наша мета розвивати свою культуру і цивілізацію тільки в своїй державі, бо тільки держава може забезпечити політичну волю і забезпечити матеріальними засобами чинити вплив.

Політика.

Уряд кожної держави проводить внутрішню і зовнішню політику. Жодна політична організація, тобто партія також веде політику у відношенні до інших партій і держав. Політика — це ставлення нації до організування засобів для її захисту. Головним завданням з боротьби за силу і владу, бо тільки влада забезпечує політичну волю і землю. Воля — це пража впливати на народ організувати самостійно свою політичну мету. Все чиниш це тільки поволі, а не політична воля.

Бувають два режими політики: 1. революційна, 2. опортуністична.

Революційна політика — це така, що постійно наближує нас до мети. Опортуністичну ж політику називаємо такою, яка віддаляє нас від мети. Інш. політика УНДО була такою.

1. В 1922 р. УНДО мало дві програми: максимум і мінімум /державності/. Уніфікація стояла на платформі програми максимум, тобто на платформі державності. Подали хотіли дати аргументи, а УНДО не прийняв.

2. Після наміщення УНДО вирішилися програми максимум, а мінімуму. Але програму мінімум і йде на угоду з поляками, проголошує т.з. "німецько-польську Проголошення Монарху запис у книжці, не уявляючи ніякої жодної програми чи політики — Політиці.

3. В 1929 р. почали почати боритися з українством. Наказав УНДО вирішитися своєї програми мінімум і йде на угоду з поляками.

4. В 1939 р. Василь Мудрий проголосував за війну під час німецько-польської війни про те, що українці готові віддати кров і майно за Польську державу.

В політиці кожний засіб є добрий. Основними засобами політики є: 1. сила, 2. пропаганда, 3. війна.

Війна.

Якщо не досягнуто мети різними способами, якщо не здобувають протязника нашої пропаганди, тоді ситри питання вирішується війною. Війна є збройний чин одного народу проти другого. Війни бувають війни справедливості і несправедливості. Справедливі війни є війни оборонні і визвольні. Несправедливі війни є війни агресивні, тобто імперіалістичні. Справедливість війни чи несправедливість не залежить від цього хто перший її розпочав. Ми є за революційно-визвольну війну, а проти імперіалістичної війни. Нашу війну євоює моральний обов'язок визволити наш народ з під гніту окупанта.

Револьюція.

Револьюція — це збройний чин спрямований на повалення старого і несправедливого і суспільного ладу. Револьюції бувають стихійні та організовані. Французька була стихійною, з революційною організацією.

Стихійною революцією є та, якої ніхто не передбачав в масах і знається негальними виступом, шалючим воїном під час боротьби революційний превід.

Організованою революцією є та, яку передбачили і організували революційний превід. Окрім випадком організованої революції є т.з. блани. При цьому одна дільна чи гурт людей нахилює свою волю на: 1. ніхто не бореться.

Ми з на синтезом отих чинів та організованого Говоріння. Стинч-
югто нас мусить порувати політичний розум даленозерного правду,
линій підготовлено організований виступ народних мас, захищених рево-
люційною ціллю.

Державний перенерот - до насильна зміна державного режі-
му /палатна революція/.

Револьта або пуч - неухачна спроба державного перенер-
роту.

Наша революція має свою стратегію і тактику. В Російській револю-
ції чільну роль відігравали Ленін і Троцький. Ленін створив стратегію
масової агітації та масового виступу революційно настроєних мас. Троць-
кий створив тактику несподіваного виступу малих добро інформованих та з
озброєних технічних груп, що мали твердість до технічному апарату, а
злочин майже до політичному. Ми стоїмо за сполученням левих стратегі-
ї та троцькіської тактики.

III. ЕКОНОМІКА ЧИЛИ

Економіка - це наука про суспільну господарку. Господарка буває
однособна /індивідуальна/ і збрана /суспільна/. Суспільна господар-
ка це сума індивідуальних господарств.

Економіка не займається технікою виробництва, бо це справа інжене-
ра і техніки вона розглядає тільки способи як найдовше і передумати
і способи передавання товарів від продуцента до консумента.

В економіці можна розрізнити три речі: 1. наука про продукцію
наука про витрати, 3. наука про розподіл суспільного доходу.

Наука про продукцію займається трьома чинниками виробництва якими є:
1. природа 2. рідня, 3. капітал.

маємо два види господарств: 1. натуральна, 2. грошова, /капіталь-
на/.

При натуральній господарстві була нічия одних днів за другі. При ка-
піталістичній господарстві нічним середником є грош. Крім цього зна-
ємо господарку приватну і колективну, при якій немає приватної власнос-
ті.

Наука про витрати розподіляється на частини: 1. наука про вертис-
сть 2. про гроші, 3. наука про торгівлю, 4. наука про банкі.

Наука розподілу суспільного багатства займається найтруднішим пита-
нням, як розподіляти продукти, щоб відповісти нічому справедливості:
На тій точці повстали розходження. Маркс твердив, що приватна влас-
ність є причиною не справедливого поділу днів тільки колективна господе-
рство забезпечує різний поділ продукції до кожного праці.

Адам Сміт творець класичної школи творив, що тільки ліберальна
господарка на основі вільної конкуренції природно призводить до суспі-
льного доходу, бо природний економічний закон зосереджує від людської
віль.

В політичній економічній питання є суцільними, бо вони вилучаються тільки
з соціальними питаннями.

політична незалежність держави є зумовлена економічною незалеж-
ністю. Нова економічна незалежність, тобто самостархальність
є необхідна при теперішній світовій господарстві, інакше до тієї анти-
кції отримать кожна держава, для цієї цілі: слухать різні методи об-
меження.

- Це економічні проблеми є схвалені в програмі нашої організації.

ОСНОВИ НАЦІОНАЛІСТИЧНОЇ ЕТИКИ.

Етика - це наука про мораль, тобто про правила поведінки оди-
ниць відносно інших одиниць чи зборів. Тому розуміємо етику як
індивідуальну та суспільну.

Духовна - активіст розглядає життя як ідею в русі, тобто в динамічній.

Пасивіст оприймає життя у вічному спокоє, а активіст шукати усе за кару.

Християнська етика має два ступені: індивідуальну - анти суспільну, а етика мучеників, пустинників - суспільну, - це етика мучеників аскетів.

Апостоли гналися правди віри і за них вмирали, а пустинники опасалися душу, не бажаючи мучити на превеликому.

Ми приймаємо тільки активну ступінь християнської етики, яка вчить не втрачати життя за мертвих, не блаженний той хто душу свою за друзів своїх не кладе.

Христос сказав прокляти вертепам, але не есеїстам, бо вертепи не знали віри не пробаючи, а брав батька Ісуса Христа фарисеїв синагоги за те що в дому божого росли вертепники. Христос сказав їм ми наперед і навчили, а не втіляти тямати на пустині і улагоджувати себе.

Український націоналізм приймає активну основу своєї етики активну християнську мораль та героїчну мораль наших предків русинів і козаків.

Правда наша етика відома в деканаті, 12-ти приметах і 44-ох трампах життя націоналіста. Тому кожний активний націоналіст повинен мати в собі дві ступені. 1. в внутрішніх осях, 2. в суспільній течії, тебрі невідомі для народу. Тільки освідомлені ступені впрішнують до етичності і активності. Українська націоналістична революція - етично освячена вона являється моральним призовом до протидії гитлеру і комунізму.